

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ  
НА 51-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ  
Г-ЖА НАТАЛИЯ КИСЕЛОВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1, т.1 и 2 от Конституцията на Република България и чл. 70, ал.1, т.1 от Правилника за дейността и организацията на Народното събрание внасяме законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс с мотиви към него и предварителна оценка на въздействие.

Моля на основание чл. 71, ал.1 от ПОДНС да разпределите внесения от нас проект за разглеждане.

ВНОСИТЕЛИ:

Костадин Голарок Кочалинов  
Снежана Румел Мичев  
Петър Виснаев Петров  
Иван Василев Раглев  
Бедрагита Млаваев Мачаев  
Живко Георгиев Живков

**НАКАЗАТЕЛЕН КОДЕКС**

Обн. ДВ. бр.26 от 2 Април 1968г., попр. ДВ. бр.29 от 12 Април 1968г., изм. ДВ. бр.92 от 28 Ноември 1969г., изм. ДВ. бр.26 от 30 Март 1973г., изм. ДВ. бр.27 от 3 Април 1973г., изм. ДВ. бр.89 от 15 Ноември 1974г., изм. ДВ. бр.95 от 12 Декември 1975г., изм. ДВ. бр.3 от 11 Януари 1977г., изм. ДВ. бр.54 от 11 Юли 1978г., изм. ДВ. бр.89 от 9 Ноември 1979г., изм. ДВ. бр.28 от 9 Април 1982г., попр. ДВ. бр.31 от 20 Април 1982г., изм. ДВ. бр.44 от 5 Юни 1984г., изм. ДВ. бр.41 от 28 Май 1985г., изм. ДВ. бр.79 от 11 Октомври 1985г., попр. ДВ. бр.80 от 15 Октомври 1985г., изм. ДВ. бр.89 от 18 Ноември 1986г., попр. ДВ. бр.90 от 21 Ноември 1986г., изм. ДВ. бр.37 от 16 Май 1989г., изм. ДВ. бр.91 от 24 Ноември 1989г., изм. ДВ. бр.99 от 22 Декември 1989г., изм. ДВ. бр.10 от 2 Февруари 1990г., изм. ДВ. бр.31 от 17 Април 1990г., изм. ДВ. бр.81 от 9 Октомври 1990г., изм. ДВ. бр.1 от 4 Януари 1991г., изм. ДВ. бр.86 от 18 Октомври 1991г., попр. ДВ. бр.90 от 1 Ноември 1991г., изм. ДВ. бр.105 от 19 Декември 1991г., доп. ДВ. бр.54 от 3 Юли 1992г., изм. ДВ. бр.10 от 5 Февруари 1993г., изм. ДВ. бр.50 от 1 Юни 1995г., изм. ДВ. бр.97 от 3 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.102 от 21 Ноември 1995г., изм. ДВ. бр.107 от 17 Декември 1996г., изм. ДВ. бр.62 от 5 Август 1997г., изм. ДВ. бр.85 от 26 Септември 1997г., изм. ДВ. бр.120 от 16 Декември 1997г., доп. ДВ. бр.83 от 21 Юли 1998г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Юли 1998г., доп. ДВ. бр.132 от 10 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.133 от 11 Ноември 1998г., изм. ДВ. бр.153 от 23 Декември 1998г., изм. ДВ. бр.7 от 26 Януари 1999г., изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.81 от 14 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.21 от 17 Март 2000г., изм. ДВ. бр.51 от 23 Юни 2000г., изм. ДВ. бр.98 от 1 Декември 2000г., доп. ДВ. бр.41 от 24 Април 2001г. (...), изм. и доп. ДВ. бр.74 от 26 Септември 2015г., изм. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г., доп. ДВ. бр.102 от 29 Декември 2015г., изм. ДВ. бр.32 от 22 Април 2016г., доп. ДВ. бр.47 от 21 Юни 2016г., изм. ДВ. бр.83 от 21 Октомври 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.95 от 29 Ноември 2016г., изм. ДВ. бр.13 от 7 Февруари 2017г., доп. ДВ. бр.54 от 5 Юли 2017г., изм. ДВ. бр.85 от 24 Октомври 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.101 от 19 Декември 2017г., изм. ДВ. бр.55 от 3 Юли 2018г., доп. ДВ. бр.1 от 3 Януари 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.7 от 22 Януари 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.16 от 22 Февруари 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.83 от 22 Октомври 2019г., изм. ДВ. бр.13 от 14 Февруари 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.23 от 14 Март 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.28 от 24 Март 2020г., изм. ДВ. бр.44 от 13 Май 2020г., доп. ДВ. бр.88 от 13 Октомври 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.103 от 4 Декември 2020г., доп. ДВ. бр.108 от 22 Декември 2020г., изм. ДВ. бр.9 от 2 Февруари 2021г., изм. ДВ. бр.84 от 8 Октомври 2021г., изм. и доп. ДВ. бр.53 от 8 Юли 2022г., изм. ДВ. бр.79 от 4 Октомври 2022г., изм. ДВ. бр.10 от 31 Януари 2023г., изм. и доп. ДВ. бр.67 от 4 Август 2023г., изм. и доп. ДВ. бр.82 от 29 Септември 2023г., изм. и доп. ДВ. бр.84 от 6 Октомври 2023г., изм. ДВ. бр.23 от 19 Март 2024г., изм. и доп. ДВ. бр.39 от 1 Май 2024г., изм. ДВ. бр.41 от 10 Май 2024г., изм. ДВ. бр.42 от 14 Май 2024г.

§1. В Чл. 93, т.31. след изреча „или е живяло в едно домакинство“ се поставя запетая и се добавя изразът „или спрямо децата на тези лица“

§2. В чл. 131 ал.1 думата „три“ и на двете места се заменя с „пет“, думата „две“ с „три“

§3. В чл. 149 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал.1 думата „една“ се заменя с думата „три“, а думата „шест“ се заменя с думата „осем“.

2. В ал. 2 думата „две“ се заменя с думата „три“.

3. В ал.4 се добавя нова т.3 със следния текст;

*„т.3. ако е извършено по отношение на ненавършило пълнолетие лице, което е член на семейството на извършителя.“* Досегашните т. 3 и т.4 се преномерират съответно.

*„т.3. „когато е извършено по отношение на ненавършило 14 – годишна възраст лице, дете на извършителя, на негов съпруг или на лице, с което той живее на семейни начала.“* Досегашните т. 3 и т.4 се преномерират съответно.

§4. В чл.150, ал.1 след изреча „положение на зависимост или надзор“, се поставя запетая и се добавя изразът „ както и по отношение на лице, дете на извършителя, на негов съпруг или на лице, с което той живее на семейни начала“ , а думата „две“ се заменя с думата „три“.

§5. В чл. 151 се правят следните изменения:

1. В ал.1 думата „две“ се заменя с думата „три“.

2.В ал. 2 се създава нова т. 6 със следното съдържание

*т.6 „когато е извършено по отношение на лице, дете на извършителя, на негов съпруг или дете на лице, с което той живее на семейни начала.“*

3. В ал.4 след думата „свобода“ се добавя изреча „от две“.

§6. В чл. 152 се правят следните изменения и допълнения:

1. В алинея 2 т.2 се заличава.

2. В ал.3 се добавя нова т.6 със следния текст:

*„т.6. ако изнасилена е низходяща сродница или такава на негов съпруг, или на лице, с което извършителят живее на семейни начала“;*

§7. В чл.157, ал.4 изразът „от три до десет“ се заменя с изреча „от пет до петнадесет“.

§8. В чл. 158а, ал.3 изразът „от три до осем“ се заменя с изреча „от пет до дванадесет“.

§9. В чл. 159 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал.3 след думата „свобода“ се добавя изреча „от две“, а след думата „глоба“ се добавя изреча „от три“.

2. В ал.6 след думата „свобода“ се добавя изреча „от две“.

§10. В чл.187 думата „три“ се заменя с думата „пет“, а изразът „или с пробация“ се заличава.

§11. В чл. 325б се правят следните изменения:

1. В ал.1 изразът „от една до четири години и с глоба от хиляда до пет хиляди лева“ се заменя с изрази „от две до пет години и с глоба от две хиляди до пет хиляди лева“.

2. В ал.2 изразът „от две до четири“ се заменя с изрази „от три до пет“, а изразът „две хиляди до пет хиляди“ се заменя с изрази „три хиляди до шест хиляди“.

## ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

### Параграф единствен:

В чл.159 а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, в края на изречението, вместо точка се поставя запетая и се добавя следния текст:

„както и за разследването на престъпления по чл.149 – 159 от Наказателния кодекс.“

2. Създава нова алинея 7 със следния текст:

„(7) В неотложни случаи за разкриване на престъпления по Глава II, раздел VIII Разврат от Наказателния кодекс, наблюдаващия прокурор може да отправи директно до предприятията по алинея първа искането, включващо в себе си минималното съдържание по алинея трета, като в срок от 24 часа след това, отправя искане и до съответния първоинстанционен съд за одобрение на извършеното действие. Ако съдът откаже да го одобри, или искането за одобрение не е подадено в гореописания срок, получената справка се унищожавя по реда на предходната алинея.“

ВНОСИТЕЛИ:

Костадин Тодоров Кочавитков  
Сокто Томов Анев  
Петър Илиев Петров  
Петър Василев Танев  
Маргарита Иванова Махалева  
Живко Василев Живков

## **МОТИВИ**

### **към закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс**

Настоящият законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс има за цел да завиши границите на наказанията за три категории престъпления: блудство, изтезания на деца и жестокост към гръбначните животни. Предложението е продиктувано от необходимостта да се отговори адекватно на нарастващата обществена чувствителност към тези деяния, както и да се осигури по-ефективно възпиране на потенциалните извършители чрез засилване на наказателната репресия. В мотивите ще бъдат разгледани причините за необходимостта от промени, обществените и правни основания, както и очакваните ефекти от предложените изменения.

#### **1. Необходимост от промяна в наказанията за блудство**

Блудството, като престъпление срещу половата неприкосновеност, представлява тежко посегателство върху личността и достойнството на пострадалите. В настоящия си вид Наказателният кодекс предвижда наказания, които в редица случаи не отговарят на тежестта на деянието, особено когато става въпрос за рецидив или извършване на престъплението при особено отегчаващи обстоятелства. Увеличаването на границата на наказанието „лишаване от свобода“ за блудство с малолетни лица цели да даде възможност на съдилищата да налагат по-строги санкции, съобразени с конкретните обстоятелства на случая. Това е особено важно в контекста на повишената обществена нетърпимост към сексуалните престъпления и необходимостта от по-силна защита на жертвите в уязвимо положение – малолетни и непълнолетни, и лица с увреждания.

Статистическите данни показват, че престъпленията от този характер не намаляват значително при сегашния наказателен режим. Увеличението на границите на наказанието ще изпрати ясен сигнал към обществото, че държавата приема тези деяния с изключителна сериозност и е готова да предприеме решителни мерки за тяхното ограничаване. Това също така ще предостави на правоохранителните органи и съдебната система по-голяма гъвкавост при определяне на санкции, което е в съответствие с принципа на индивидуализация на наказанието.

Отделно от горното тревожна е тенденцията все повече деца да стават жертви на полови престъпления в семейството и от негови членове, което налага по-строг състав на квалификация на подобен род престъпления.

#### **2. Повишаване на наказанията за изтезание на деца**

Малтретирането на деца е едно от най-тежките престъпления, които засягат най-уязвимата част от обществото. То оставя дълготрайни физически, емоционални и психологически последици върху жертвите, които често се отразяват върху целия им живот. Въпреки сериозността на тези деяния, настоящите наказания в някои случаи не осигуряват достатъчно строга санкция, особено когато става въпрос за системно насилие или извършване от лица, на които детето е поверено – родители, настойници или учители.

Увеличаването на границите на наказанието за малтретиране на деца има за цел да подчертае ангажимента на държавата към защитата на правата на детето, както е

заложено в Конституцията и международните договори, по които България е страна, включително Конвенцията за правата на детето на ООН. По-високите наказания ще позволят на съдилищата да отчитат в по-голяма степен тежестта на престъплението, особено в случаите на трайно увреждане или смърт на детето. Освен това, засилената репресия ще има превантивен ефект, като насърчи по-активно докладване на подобни случаи и ще намали усещането за безнаказаност сред извършителите.

Нерядко жертви на такива престъпления стават именно деца в условия на домашно насилие, което налага законодателят да предвиди санкция за този вид престъпление.

### **3. Увеличаване на наказанията за садизъм върху животни**

Садизмът към гръбначните животни е престъпление, което не само причинява страдание на беззащитни същества, но и често е индикатор за по-широки психологически и социални проблеми у извършителя. Многобройни изследвания сочат връзка между жестокостта към животни и последващото извършване на престъпления срещу хора, включително насилие в семейството и други форми на агресия. Въпреки това, настоящите наказания за подобни деяния в Наказателния кодекс са сравнително леки и не отразяват напълно обществената тежест на тези престъпления. Предложеното увеличение на границите на наказанието за садизъм върху животни цели да постигне няколко ефекта. Първо, то ще служи като по-силен възпиращ фактор за потенциалните извършители, които често действат импулсивно или с усещане за безнаказаност. Второ, ще даде възможност на съда да наложи по-тежки санкции в случаите на особено жестоки или систематични прояви на насилие. Трето, промяната ще отговори на нарастващия обществен натиск за по-строга защита на животните, което е в унисон с европейските тенденции за признаване на благосъстоянието на животните като важен елемент от правния и морален ред.

Предложените изменения са в съответствие с основните принципи на наказателното право – справедливост, пропорционалност и защита на обществен интерес. Те отразяват променящите се обществени нагласи, които изискват по-строг подход към престъпленията, засягащи уязвими групи и моралните устои на обществото. В същото време, увеличаването на границите на наказанията не нарушава принципа на хуманност, тъй като оставя на съда свободата да прецени конкретната санкция в рамките на предвидения диапазон, като вземе предвид всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства.

Настоящият законопроект за изменение и допълнение на Наказателния кодекс е необходима стъпка към модернизация на наказателната политика в България. Считаме, че приемането му ще допринесе за по-справедлива и ефективна правосъдна система, която отговаря на съвременните предизвикателства и очаквания на обществото.

Необходимост от увеличаване наказанията за телесни повреди на длъжностно лице, на представител на обществеността, както и на военно лице, включително и от съюзна или приятелска държава или войска при или по повод изпълнение на службата или функцията му; или на лице, ползващо се с международна защита; от длъжностно лице, от представител на обществеността, от полицейски орган при или по повод изпълнение на службата или функцията, на майка или на баща; на бременна жена, на

съюзна или приятелска държава или войска при или по повод изпълнение на службата или функцията му; или на лице, ползващо се с международна защита; от длъжностно лице, от представител на обществеността, от полицейски орган при или по повод изпълнение на службата или функцията, на майка или на баща; на бременна жена, на малолетно лице или на повече от едно лице; по начин, особено мъчителен за пострадалия; в условията на домашно насилие; от лице, извършило умишлено друга тежка или средна телесна повреда по чл. 128 и 129 или по този член, за която не е постановена присъда; повторно, ако телесната повреда е тежка или средна; от лице, което действа по поръчение или в изпълнение на решение на организирана престъпна група; с цел отнемане на телесен орган, тъкан, клетка или телесна течност от пострадалия; по начин или със средства, опасни за живота на мнозина или с особена жестокост; с користна цел; с цел да бъде улеснено или прикрито друго престъпление; по хулигански, расистки, ксенофобски или свързани със сексуалната ориентация подбуди

Нормата на чл. 131 ал. 1 НК съдържа в себе си квалифицирани състави на деянието „телесна повреда“ и за трите ѝ вида - лека, средна и тежка. Последната редакция на тази разпоредба е от 2023 г. и то само в т. 12 в частта в която се добави след думата "расистки" съюзът "или" се замени със запетая, а преди думата "подбуди" се добавя "или свързани със сексуалната ориентация". Тази промяна се извърши непосредствено преди придобилия печална известност случай "Дебора". Поправката, обаче не решава в дълбочина проблема със зачестилите случаи на насилие, извършено по сексуални подбуди, а и не предлага решение за борба с други зачестили явления като тези в изброените 11 предходни точки на чл. 131 ал.1.

В предходни три десетилетия на устойчива ерозия на българската държавност под влияние на глобалистични тенденции, пагубни изобщо за всеки един държавен организъм, се наблюдават трайни тенденции на загубата на уважение към институциите и техните представители, но и зачестили случаи на липса на самоуважение и добросъвестно отношение при изпълненията на задълженията на представителите на институциите. На лице са увеличени случаи на полицейско насилие и на насилие към полицаи при изпълнение на служебните им задължения.

Съгл. чл. 14 КРБ семейството, майчинството и децата са под закрила на държавата и обществото. За целта, обаче освен съответните инструменти на социалната политика са необходими и по-строги механизми на превенция срещу потенциални престъпни посегателства по отношение на майка, на баща; на бременна жена, на малолетно лице или на повече от едно лице. Съгласно статистиката за предходната 2024 г. престъпленията, извършени в условията на домашно насилие, са 2551, или с 65,5% повече в сравнение с 2023 г. (1541). Разкриваемостта е 59,2%, което е увеличение с 4 пункта спрямо 2023 г. Регистрирани две умишлени убийства в условията на домашно насилие спрямо три за 2023 г., както и **1812 телесни повреди в условията на домашно насилие при 779 за 2023 г., което е увеличение от 2,3 пъти.** Случаите на неизпълнение на заповед за защита от домашно насилие са 433, спрямо 453 за 2023 г. От общия брой пострадали лица 68% са жени, а 25% деца. Отчита се 16% увеличение при пострадалите мъже.

В структури на МВР са получени 5252 заповеди за защита, което е увеличение с **18,6%** спрямо 2023 г. (4429). От тях заповедите за постоянна защита са 32%, а за

В най-добрия случай България намалява с 17 души на час или с 420 души дневно, годишно със 150 000 души, по данни на НСИ (845 000 за 10 години по данни към 2022 г.) За 70 години в България са направени 6 милиона аборта, по официални данни; през 1980 г. са абортирали 156 000 жени (624 аборта средно на ден, 80 аборта всеки час), през 2000 г. - 62 000 жени, а през последните години средният годишен брой на абортите е около 23 000 (92 аборта средно на ден, новородените бебета средно на ден са 131).

Малко известен факт е, че от 1956 г., когато у нас са разрешени абортите, досега по официални данни всяка година изкуствено са прекъсвали бременността си средно по 100 000 български жени, общо за 70 години, у нас са направени 6 милиона аборта- по 274 аборта всеки ден, или по 12 аборта всеки час, на всеки 5 минути – аборт.

Тези данни, съчетани с данните относно демографската катастрофа недвусмислено показват острата необходимост от засилване превенцията от насилие над семейството, майките и децата.

През последните години на политическа нестабилност в България се усили броя и интензивността на протестите, считано особено от началото на 2020 г. Същевременно цялата българска общественост стана свидетел на упражняване на полицейско насилие през горещото лято на 2020 г., тенденцията се запази дългосрочно и полицейско насилие имаше на лице и по време на протеста срещу ръководството на Българския футболен съюз на 16.11. 2023 г. и срещу протестиращи в защита на българския лев от 20.02.т.г. По данни за 2020 г. преписките за полицейско насилие са 255. Разследванията обаче са едва 98, от които новообразуваните са 19. Внесени са 3 обвинителни акта срещу 7 души. С влязла в сила присъда за телесна повреда през 2020 г. има един полицай. Същевременно по данни за 2017 г. най-често жалбите са за нанесени телесни повреди и незаконно задържане (съответно 42.2% и 41.5%), а в 16.4% от случаите за извършен принудителен разпит. От всички 1146 получени от МВР жалби едва в 11% от случаите е установено нарушение и е наложено наказание – 300 от жалбите са счетени за неоснователни, а при 725 не е намерено нарушение. За сравнение, когато жалбата е минала през съда, в 61% от случаите полицаите са намерени за виновни. Това води до заключението, че в системата на МВР липсва ефективен механизъм за разследване и наказване, когато служителите на реда превишат правомощията си. Дори в малкото случаи, когато е установено нарушение, наказанието обикновено е занижено. Според МВР едва 18 са уволнените полицаи за последните 15 години, на 48 е наложена глоба, а 11 са били осъдени условно с лишаване от свобода (за период от 1,5 до 3 години). Обикновено глобите са в размер от 500 до 1000 лева, като липсва информация дали те на практика са изплатени. Според данните от съдилищата, предоставили информация, за същия период 101 полицейски служители са наказани с глоби и 28 – с условно осъждане на лишаване от свобода.

Ето защо в случай на завишаване на минималния праг на наказания за деяния, извършени от длъжностни лица, от представители на обществеността, от полицейски орган при или по повод изпълнение на службата или функцията ще засили ролята на превенцията и ще окаже ползотворно въздействие в посока по-внимателно, отговорно и съвместно поведение на изброения кръг субекти.

Увеличаването на прага на долната граница на наказанията по квалифицираните състави, изброени в чл. 131 ал. 1 ще засили защитната роля на държавата, ще поддържа

превантивно върху поведенческите модели на всички членове на обществото и по този начин ще намали броя на съставомерните деяния.

Наред с увеличаването на размерите на наказанията за някои видове престъпления (като квалифицираните случаи на тежка телесна повреда, които текстове не са осъвременявани от 2010г. и не отговарят на сегашното повсеместно чувство за безнаказаност на престъпниците, изтезаващи деца), следва да се подпомогне дейността по разследването на някои видове престъпления – тези, които условно наричаме „полови престъпления“ и се намират в Раздел VIII от Наказателния кодекс. Извършването на повечето от тези престъпления, имащи изключително голяма обществена опасност, е свързано с използване на информационно-съобщителни системи. Но не всички състави в този Раздел покриват изискването за „тежко престъпление“ по смисъла на Наказателния кодекс, което да позволи отправянето на искане за получаване на т.нар. „трафични данни“, които да подпомогнат установяването на дееца и авторството на престъплението. Също така в доста случаи е важно да бъде преодоляно изискването за предварително съдебно одобрение в 14-дневен срок, преди да бъдат извършени действия за получаване на трафични данни от съответните предприятия. Тази процедура отнема ценно време и обезсмисля извършването на тези действия по разследването.

Затова, на първо място, предлагаме да бъде разширено полето на случаите, когато такива искания могат да бъдат отправяни, като бъдат включени и престъпленията по Раздел VIII “Разврат“. На второ място, предлагаме в случаите на неотложност, наблюдаващият прокурор да може директно да отправя подобно искане до предприятията, предлагащи информационно-съобщителни услуги - например в случаите на разследване на организирани престъпни групи, разпространяващи педофилски материали в съобщителни или информационни мрежи. Това своевременно отправено искане на наблюдаващия прокурор ще подлежи на последващо одобрение от съответния първоинстанционен съд, с цел недопускане на произвол на разследващите органи.

ВНОСИТЕЛИ:

Костадин Говоров Костадинов  
Светко Томов Ангел  
Петър Николов Петров  
Иван Василев Радев  
Маргарита Улянова Марашева  
Иван Свещев Иван

**ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕ**  
**на закона за изменение и допълнение на Наказателния кодекс**

**1. Основания на законодателната инициатива**

Предложените промени са в унисон с европейските стандарти за защита на правата на човека и животните и отговарят на препоръките на международни организации за по-ефективна борба с насилието в семейството, сексуалните посегателства и жестокостта към животни. По този начин България ще затвърди позицията си на държава, която активно работи за подобряване на правосъдната си система и защитата на своите граждани.

Очаква се предложените изменения да доведат до няколко положителни резултата. Първо, по-строгите наказания ще имат превантивен ефект, като намалят броя на извършените престъпления чрез повишаване на риска за извършителите. Второ, те ще повишат доверието на обществото в съдебната система, като демонстрират, че държавата реагира адекватно на сериозни престъпления. Трето, ще се подобри защитата на жертвите, което е особено важно за децата и другите уязвими групи, които често нямат възможност да се защитят сами.

**2. Заинтересовани групи**

- Министерство на вътрешните работи;
- Държавна агенция за закрила на детето;
- Министерство на правосъдието;
- всички български граждани.

**3. Анализ на разходи и ползи**

С настоящия законопроект не се предвиждат разходи от държавния бюджет.

**4. Административна тежест и структурни промени**

Не се предвиждат.

**5. Въздействие върху нормативната база**

Не се предвижда промяна в други закони.

ВНОСИТЕЛИ:

Костадин Тодоров Костадин  
Цонко Томов Ангел  
Петър Николов Петров  
Петър Василев Тодоров  
Маргарита Миткова Маркова  
Здравко Георгиев Здравко